

Presuda Suda (peto vijeće) od 5. veljače 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Bundesgerichtshof – Njemačka) – kazneni postupci protiv Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

(Spojeni predmeti C-627/13 i C-2/14) ⁽¹⁾

(Prethodno pitanje — Prekursori za droge — Praćenje trgovine između država članica — Uredba (EZ) br. 273/2004 — Praćenje trgovine između Europske unije i trećih zemalja — Uredba br. 111/2005 — Promet lijekovima koji sadrže efedrin ili pseudoefedrin — Pojam „predviđenih tvari” — Sastav — Isključenje lijekova kao takvih ili samo onih koji predviđene tvari sadrže u takvim spojevima da se ne mogu lako ekstrahirati — Direktiva 2001/83/EZ — Pojam „lijeka”)

(2015/C 107/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Glavne stranke u kaznenim postupcima

Miguel M. (C-627/13), Thi Bich Ngoc Nguyen, Nadine Schönherr (C-2/14)

Izreka

Članak 2. točka (a) Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 273/2004 od 11. veljače 2004. o prekursorima za droge i članak 2. točka (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 111/2005 od 22. prosinca 2004. o utvrđivanju pravila za nadzor trgovine prekursorima za droge između Zajednice i trećih zemalja moraju se tumačiti tako da lijek, kako je definiran u članku 1. točki 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2001/83/EZ od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, ne može kao takav biti kvalificiran kao „predviđena tvar”, čak ni pod pretpostavkom da sadrži tvar iz Priloga I. Uredbi br. 273/2004 kao i iz Priloga Uredbi br. 111/2005 u takvim spojevima da se može lako koristiti ili ekstrahirati lako primjenjivim ili ekonomski isplativim sredstvima.

⁽¹⁾ SL C 39, 8.2.2014.
SL C 71, 8.3.2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 4. veljače 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Cour du travail de Bruxelles – Belgija) – Office national de l'emploi protiv Marie-Rose Melchior

(Predmet C-647/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uvjeti stjecanja prava na naknadu za nezaposlenost u državi članici — Uzimanje u obzir razdoblja rada u svojstvu člana ugovornog osoblja u službi institucije Europske unije u toj državi članici — Izjednačavanje dana nezaposlenosti za koje se prima naknada prema Uvjetima zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike Europskih zajednica s danima rada — Načelo lojalne suradnje)

(2015/C 107/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Office national de l'emploi

Tuženik: Marie-Rose Melchior

Izreka

Članku 10. UEZ-a u vezi s Uvjetima zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike Europskih zajednica Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se određuju Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica i uvjeti zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike tih Zajednica te se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije, koja je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 723/2004 od 22. ožujka 2004., protivan je propis države članice, poput onog u glavnom postupku, koji se tumači tako da se kod stjecanja prava na naknadu za nezaposlenost ne uzimaju u obzir razdoblja rada ostvarena u svojstvu člana ugovornog osoblja u službi institucije Unije sa sjedištem u toj državi članici i prema kojem dani nezaposlenosti za koje se isplaćuje naknada prema Uvjetima zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike Europskih zajednica nisu izjednačeni s danima rada, iako se dani nezaposlenosti za koje se isplaćuje naknada, prema propisima navedene države, već smatraju izjednačenima.

(¹) SL C 61, 1.3.2014.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 5. veljače 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – H. J. Mertens protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Predmet C-655/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 71. — Pojam „pograničnih radnika koji su djelomično nezaposleni” — Odbijanje države članice boravišta i nadležne države članice za stjecanje prava na davanja za nezaposlenost)

(2015/C 107/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: H. J. Mertens

Tuženik: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Izreka

Članak 71. stavak 1. točku (a) podtočku (i) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998., treba tumačiti na način da je pogranični radnik koji je odmah nakon raskida radnog odnosa na puno radno vrijeme kod poslodavca iz jedne države članice zaposlen na nepuno radno vrijeme kod drugog poslodavca iz iste države članice djelomično nezaposlen pogranični radnik u smislu te odredbe.

(¹) SL C 78, 15.3.2014.